

REDACTIUNEA,
ADMINISTRAȚIUNEA ȘI TIPOGRAFIA
Brașov, piața mare nr. 21.
TELEFON Nr. 226.
Horizori notabile în
primărie.
Manuscrisuri nu se restituie.
Inscrise
se primesc la Administrația
Brașov și la următoarele
SIFURILE de ANUNȚURI:
In Wera la H. Dukas Nachf.
E. Augenthaler & Emmerich Le-
mer, Heinrich Schalek, A. O.
pelle Nachf., Anton Oppelk.
In Eudaposta la A. V. Golber-
ger, E. Kasten Borna, Iuliu Le-
opold (VII) Erassebet-körut
Prețurile inserțiilor: o serie
pe săptămână pe o coloană 10 bani
pentru o publicație. Publicații
pe două săptămâni 20 bani și învo.
RĂZLĂMIR pe pagina
serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXXIII.

Telefon: Nr. 226.

GAZETA apare în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungarie
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 8 cor.,
Număr de Duminică 4 cor. și 20.
Pentru România și străinătate.
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 15 fr.
Număr de Duminică 8 fr. și 20.
Se primumar la toate
cile postale din țară și din
afară și la d-oi colecători.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrația, Piața mare
nr. 21, nr. 30, etajul
I. Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 6 cor.,
Număr de Duminică: Pe un an 20
cor., pe șase luni 12 cor., pe
trei luni 8 cor. — Un abonam-
ent pe 10 bani. — Atât abona-
mentele, cât și inserțiile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 3. Brașov, Luni-Marți 5 (18) Ianuarie 1910.

Gross-Österreich scrie:

Acuma toate modalitățile constituționale s-au sfârșit. Constituția maghiară se surpă de sine. Coroana e liberă acuma. Poate să facă o politică sa proprie. A sosit momentul când prin un singur gest al ei poate să reducă toată prepotența maghiară la proporțiile ei originale. Dacă are voință, va ști să-și găsească un ministru president, care să pozează toată încrederea ei și să impună acestui ministru politica ei proprie. După ce politica proclamată »voință a națiunii« a dat faliment cu desăvârșire, rămâne să hotărască voința Coroanei.

Mai deunăzi spunea un bărbat de stat maghiar că orice fel de guvern maghiar poate spera o zestre guvernamentală de 200 deputați. Și-i adevărat; până acum toate guvernele i-au avut. Și asta era pe un timp când se făcea războiul naționalităților. Ce impunătoare majoritate ar putea aduna în jurul lui un guvern cu sincere sentimente față de Habsburgi, atunci când ar avea o atitudine cinstită și sinceră față de naționalități, căutând a le câștiga simpatia!

Cei ce cunosc situația, cu toții ne spun, că, până și pe lângă actualul sistem de vot naționalitățile ar putea da 100 de deputați. Mai sunt apoi vre-o 150 de cercuri amestecate, cari toate ar putea fi ale guvernului, — fără pic de osteneală, dacă știe grupa în jurul lui, elementele democratice și pe naționalități. Numai în chipul acesta ar putea birui puterea guvernului agitația candidaților justiști și kossuthiști. Iar dacă clasa funcționarilor și umflatele casse de partid vor zădărnici pe un moment și până la un loc planurile guvernului, se vor găsi mijloace încercate și pentru cazul acesta: va fi disolvată camera a doua oară, a treia oară, a patra oară, până nu mai sunt funcționari șovinști și nu mai sunt casse de partid umflate!...

În vremea aceasta presa rebelă va fi învățată să prindă minte, să scrie într-un ton mai cuviincios și să se plece în fața situației mai reale.

Stipendiații.

Intr-un număr mai vechiu — de acum câteva săptămâni — al „Gazetei“, d-l Octavian Popa face o propunere în scopul ajutorării școlilor noastre confesionale — românești. Și anume apelează la foștii stipendiați ai consistoarelor, ca într-o dată să ajungă în situații materiale potrivite, să întoarcă sumele ce le-au primit ca ajutor din partea bisericii în scopul ajutorării, ori mai bine zis salvării școalelor românești. Motivele ponderoase sunt binecunoscute: biserica a ajutat pe respectivii când erau mai lipsiți, ajute și ei acum biserica — când e mai lipsită! „Gazeta“ și-a deschis coloanele pentru eventuala discuție și pentru eventualele păreri privitoare la această propunere. Așteptările însă au fost zadarnice. Părea că se îngroapă întreaga afacere — în vravul de numere al „Gazetei“. Când colo — ce să vezi?

Intr-un număr recent al acestui ziar, apare un „Apel către bursieri“ iscălit de o seamă de fruntași ai vieții noastre publice, în care toți foștii stipendiați — ai bisericilor, ai Asociațiunii etc. sunt invitați, ca fără considerare la isvorul — confesional sau interconfesional — de unde au primit stipendiile, să întoarcă acei bani spre scopul — ajutorării acelor tineri cari ar vrea să facă studii la universitățile din străinătate.

Recunosc, că nu ar fi lucru mai frumos decât acesta. Recunosc, că am avea noi lipsă de oameni cu cunoștințe vaste, cu experiențe, și recunosc că toate acestea se pot câștiga în forma propusă de acei bărbați, cari au subscris numitul apel către bursieri: prin studii făcute la universitățile din străinătate. Dar îmi permit o mică întrebare: oare este aceasta cea mai urgentă și cea mai neîncunjurată lipsă a noastră? Oare poporul

nostru — nu are lipse mai arzătoare, cari reclamă ajutor cât se poate de grabnic? Și oare cu cale ar fi — ca să substragem acest mic ajutor — ce cu tot dreptul îl reclamă școalele poporului nostru, — numai și numai ca să ne putem lăuda că avem câțiva tineri trimiși pe la Berlin, Paris etc? Și ce folos va fi de toate studiile făcute în străinătate — dacă ne vom pierde școalele și prin asta ne vom pierde pozițiile în cele mai multe locuri? Și — în urmă — (o, cum aș vrea să nu trebuia să și întrebarea asta!) — vrea să facă apelul amintit concurență apelului aceluia inimos, limpede, al d-lui Octavian Popa?

Cred, că orice om de inimă trebuie să recunoască aceea, că alte lipse, cu mult mai urgente, avem în timpul de față. Acolo sunt școalele. Cea mai mare parte a lor sunt amenințate cu peire. Și ca să le salvăm, cu toții trebuie să sărim în ajutorul lor, fiind binevenit fiecare crucer, fiecare coroană și fiecare pițulă.

Arde casa pe noi — înțelegeți d-lor subscriitorii ai apelului? Și dacă arde, e cu cale ca noi să stăm cu mâinile în șolduri și — să ne zidim cetăți aeriene? Nu! Ar fi curată nebunie. Să lasăm școalele pradă străinilor și — să facem fundațiuni pentru tineri ca să meargă la Paris... Acum, în anul 1910!... Și nu tudine, ci și un act de ingratitudine. — Deocamdată, accentuez, deocamdată putem trăi și fără tinerii trimiși în străinătate. Că mulțămă D-lui tot nu suntem noi așa de lipsiți de oameni învățați. Dar fără școale...

Să nu umblăm așadar după colaci când nu avem mămăligă. Asta ne-a mâncat pe noi totdeauna, când ne trebuia mămăligă, ne-am cumpărat colaci...

Și acum mă întorc la propunerea d-lui Octavian Popa. Da, e cuviincios, ca foștii stipendiați să sară în aju-

torul bisericii, acum când e mai lipsită. Căci ajutând biserica, se ajută poporul nostru românesc, cultura românească. Și e cuviincios ca fiecare stipendiat să întoarcă banii acolo de unde i-a primit. Cel ce a primit dela biserica unită, bisericii unite, cel ce a primit dela biserica neunită, bisericii neunite. În scopul ajutorării școalelor confesionale! Iar cei ce au primit dela Asociațiune etc. care e instituție susținută de români de ambele confesiuni — să întoarcă în proporțiune dreaptă, ambelor biserici românești. Iată soluția cea mai potrivită și — cea mai dreaptă, numai oameni de inimă ne trebuie, cari să înțeleagă însemnătatea momentului. Preoți, cari au fost susținuți gratuit în seminar și — foștii stipendiați, cari au încasat rate lunare, cât de mici sau cât de mari.

Ar fi cu cale deci, așa cred, ca subscriitorii aceluia apel să-și modifice apelul în felul propus de d-l Octavian Popa. Iar pentru cazul când nu și-l vor modifica — sperăm cel puțin că stipendiații de odinioară — chiar și fără de considerare la „apelul către bursieri“ — își vor ști datorințele față de școala românească.

Iar — când vor fi alte vremuri, și vor veni de sigur și acelea, când vom fi isbit de să stinging focul ce s-a aprins deja pe casa noastră — vom putea să ne apucăm și de alte lucruri. Vom putea atunci să facem fundațiuni pentru tineri trimiși în străinătate. Când nu va trebui s-o ajungem asta luând pâinea din gura flămânzilor...

— sp. —

La fondul jubilar al Gazetei a contribuit d-l I. Ciceronescu din Oradea-mare 4 cor.

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Edgar Al. Poë.

Adevărul despre d. Waldemar.

Întâmplarea ne mai pomenită a d-lui Waldemar a dat loc la desbateri fără sfârșit. Ar fi fost de mir re să nu fie așa. Silințele tuturor celor amestecați de-a ținea lucrul ascuns, au dat naștere la povestiri prescurtate sau lungite, cari n-au lucrat puțin la infățisarea daraverii supt coloare neplăcută și însoțit de tot soiul de indoeli. Mă hotărăsc deci a spune faptele, așa, cel puțin cum le-am înțeles eu.

Sunt aproape nouă luni — de trei ani studiam fenomenele magnetice, — când îmi veni în gând așa deodată, că nime până atunci nu cercase să magnetizeze pe cineva în ceasul morții în articulo mortis. Comunicarea fluidului ar fi oare cu puțință, fire-ar oare împiedecată sau ușurată și într-o cât mersul morții firești, s'ar putea grăbi sau întârziată? Intre multe altele, aceste trei întrebări mă muneau, dar mai ales cea din urmă, din pricina urmărilor însemnate ce-ar fi putut avea.

Începui a căuta pe cineva, în stare să-mi înlesnească lămurirea tainei acesteia; și numai decât privirile mi-se îndrep-

tară asupra prietenului Ernest Waldemar, autorul cunoscut al lucrării »Biblioteca forensica« și care supt numele de Issachar Max, a tradus în limba leșească pe Wallenstein de Schiller și pe Gargantua de Montagne.

Dela 1839, d-l Waldemar locuise mult timp în Haariem, iar din 1899 în New-York.

Era foarte slab. Te mai lovia prin faptul că barba-i era albă iar părul capului negru, încât trecea drept perucă. Din fire nervos, era potrivit pentru încercări magnetice; și, de două sau trei ori, foarte lesne îl adormisem, fără a fi însă stăpân deplin pe voința lui, deși mă așteptasem. Dar cât despre vederea la depărtare sau prorocie, toate încercările mi-au rămas cu desăvârșire zadarnice. Puneam o parte din neizbândă pe seama sănătății lui zdruncinate. Câteva luni înainte de-a ne cunoaște, doctorii hotărâseră că moartea lui nu putea întârzi, căci era ofticos în cea din urmă stare.

De-această moarte apropiată vorbea cu sânge rece și nepăsare ca de-un lucru hotărât, neînlăturat, față de care orice părere de rău ar fi fost de prisos și care avea să-l scape de chinuri. Iată de ce m-am gândit la el, când mi-a venit gândul de mai sus. Filosofia lui îmi dădu curaj. Apoi nu avea vre-o rudă de care să mă tem că s'ar împotrivi.

Îi spusei planul pe față. Cu toate că arătase întotdeauna prea puțin gust către studiul mesmerismului, spre mirarea mea, se interesă numai decât de încercarea asta. Și boala lui fiind din acele în cari se poate prevedea lesne ceasul sfârșitului, ne învoirăm să mă chema ca douăzeci și patru de ceasuri înainte de data hotărâtă de doctori, pentru moarte.

Acum șapte luni primii biletul următor, scris de d-l Waldemar:

Dragul meu Poë,

»Poti să vii acuma. D. și F. spun amândoi că mâne voi duce-o până după miezul nopții. Cred că au socotit bine sau pe-aproape.

Waldemar.

Biletul îmi veni după o jurătate de ceas, de când îl scrisese; într'un sfert de ceas fui în odaia bolnavului, pe care nu-l văzusem de zece zile.

M'am spăimântat de schimbarea lui în vremea asta așa de scurtă. Fața îi era ca varul, privirea stinsă de tot, slăbiciunea așa de mare că oasele mai îi eșeau prin pielea de pe umerii obrazului. Printre-o întâmplare foarte rară, cu toate că scuipla fără încetare și pulsul aproape nu i-se mai simțea, își păstrase aproape toate însușirile minții și chiar oarecare putere trupească și fără ajutor își lua doctoria liniștoare.

Când am intrat în odaie, era în mijlocul pernelor de cari se răzima; doctorii D. și F. îl încunjurau, iar el lua liniștit note pe-un caețel.

Îi strânsei mâna, apoi luai la o parte pe doctori, cari îmi dădură toate amănunțele privitoare la starea lui. Plămânul stâng suferise de opt-spre-zece luni, o prefacere cartilaginooasă sau pe jumătate osoasă, era cu neputință să se folosească de el la respirație. Plămânul drept, de asemenea se învârtoșase în partea de sus, ear partea de jos, era plină de tubercule puroioase. Caverne adânci găuriseră partea lui dreaptă c'o repeziune ne mai auzită, în mai puțin de-o lună.

De trei zile se vedea o lipire a plămânilor de coaste, care se arătase așa de odată. Se mai credea că are și un anevrism al aortei; dar când plămânii erau așa de întăriți, cum să faci diagnostic exact? Doctorii erau de-o părere: D-l Waldemar avea să moară Duminică, pe la miezul nopții.

Eram Sâmbătă seara pe la ceasurile șapte.

Doctorii îl părăsiră după ce-și luară rămas bun. După stăruința mea, însă, făcându-mi că vor mai veni seara, pe la zece. După ce i-am văzut plecați, vorbii în voce cu Waldemar de sfârșitul apropiat.

Arată dorința vie să fac încercarea

Varia. Cea mai nouă listă a cabinetului Khuen-Hedervary, e aceasta: Președinție, interne și a latere: Hedervary, finanțe: Lukacs, comerț: Hyeronimy, agricultură: Serenyi, justiție: Fr. Szekely (procuror), război: Hazay, croat: Hedervary. Portofoliul cultelor se zice că ar fi rezervat contelui Ioan Zichy, pe care însă partidul său (constituțional) îl oprește deocamdată să intre într-un guvern al cărui program nu e cunoscut.

— Realierea partidelor kossuthiste e încă tot numai într-un stadiu de experimentare. Se spune, că în chestia aceasta în rândurile justhiztilor e mare divergență de păreri. O parte a lor amenință chiar cu secesiune din partid, dacă s-ar face reintegrarea partidului. În caz, dacă totuși s-ar face unirea, Hollo pretinde ca în chestii principale puterea executivă s-o ezercite toți președinții împreună. Kossuth a spus de altfel aceste interesante cuvinte: »Pedeci personale nu sunt pentru unire; o strângere de mână și totul e uitat.»

— Se face mare haz din niște cuvinte ale lui Apponyi, spuse în vederea noilor alegeri: Maghiarul nu-și vinde de două ori conștiința; primește banul guvernului, dar își dă votul cu opoziția.

— Khuen-Hedervary a fost pe la toți președinții de partid și le-a cerut, ca partidele să renunțe la orice manifestatii sgomotoase, înainte de a fi auzit programul guvernului. Calea înțelegerii nu trebuie închisă dela început.

— Despre planurile sale nu a făcut destăinuire înaintea partidelor. De tot reza a fost impresia la partide, în urma purtării încrezute a lui Hedervary. În zilele dintâi el se uita peste umăr la toți.

— Hedervary se prezintă astăzi înaintea Maj. Sale, în Viena. Membrii guvernului care se îndepărtează, asemenea vor fi primiți azi în audiență de adio.

— Tisza va sprijini cu toate mijloacele acțiunea lui Hedervary. (Ei sunt înrudiți de aproape; veri.) Presa semită din Austria cântă imnuri lui Tisza, și-l sărbătorește ca pe un înviat din morți. Tot mai multe dovezi se dau, că misiunea specială a lui Hedervary este reactivarea partidului ortodox-liberal. În fața acestui »atentat în contra constituționalismului«, Polonyi face propagandă pentru alianța tuturor partidelor »maghiare« din parlament. Cu deosebire popularilor le place ideea.

Congrua preoției noastre gr. catolice și a preoției protestante a fost asignată de ministrul de culte și instrucție publică, fără considerare la situația de exlex. Bineînțeles, matadorii maghiari fac și din asta chestie de popularitate. Ziarele de partid afirmă, că Apponyi numai în urma stăruinței lui Kossuth și Toth s'a lăsat convins, că congrua este o competiție regulată și astfel nu poate fi oprită nici în exlex.

Pe noi puțin ne doare capul a cui e »meritul« sau datorința. Suntem veseli că preoțimea noastră își capătă fără greș răsplată ce atât de mult i se cuvine.

Creta. Cercurile inițiate se tem serios ca chestiunea cretană să nu intre peste puțin în faza ei acută.

Cretanii stăruie în hotărârea lor de a alege în Martie deputați pentru Camera din Atena. Aceasta ca primul pas spre anexiune. Cele patru puteri protectoare se străduiesc să obțină dela comitetul executiv din Canea cel puțin amânarea acestor alegeri până în Septembrie, spre a mai câștiga astfel timp pentru găsirea unei formule pentru noul regim politic al insulei.

Sforțările cabinetelor din Paris, Londra, Roma și Petersburg par osândite să rămâie infructuoase, pentru că nici Turcia nici cretanii nu vor să audă de nici un fel de compromis. Cât despre Grecia, aceasta a adoptat o atitudine absolut pasivă.

Turcia e însă hotărâtă ca, în caz când deputații cretani se vor prezenta în Camera din Atena, să ocupe cu armata Thesalia și să n-o evanceuze, până ce Grecia nu va declara formal că renunță pentru totdeauna la năzuințele ei în ce privește Creta.

Din Constantinopol se anunță, că Poarta a mobilizat 12.000 oameni, gata să fie imbarcați și trimiși să ocupe insula Creta.

Alegerile în Anglia.

La 28 Dec. 10 Ian. Regele a dizolvat parlamentul spre a lua sfat dela popor prin alegeri generale. La 2/15 Febr. se va deschide parlamentul eșit din lupta electorală, care fierbe de atâta vreme, căci în săptămâna dinainte de dizolvare, s-au ținut 20.000 de intruniri. Poruncile de alegere (writ) scrise pe pergament, s-au trimis și 670 de alegeri se vor face. Candidatura cuiva o pun în scris zece cetățeni. Dacă nu are concurenți, se privește ca ales. Data aceasta numai Ioseph Chamberlain va avea acest noroc.

Sâmbătă 2/15 Ian. începe votarea. Se vor isprăvi 78 de alegeri în acea zi: între acestea 14 în Londra, 9 în Manchester și Salford și 6 în Birmingham. Cum vor vota aceste orașe are înrăurire mare asupra celorlalte colegii.

Londra însă, ca mai toate capitalele mari europene, — afară de Berlin care e radical, — e reacționară.

Dacă vor birui în Londra nu înseamnă, de data asta, că vor birui și în țară; va trebui ca în Londra înfrângerea liberalilor să fie zdrobitoare.

Londra e centrul liberalismului și șovinismului. Nicăieri nu e societatea mai neorganizată, mai autorizată. Mulți votează cu conservatorii, crezând că astfel sunt mai »respectabili«. Din pricina schimbării dese de locuință, o mulțime de oameni nu mai au chip a fi pe listele electorale, căci li se cere să fi locuit un răstimp într-un loc.

Birminghamul e o cetate conservatoare. Și în 1906 s-au arătat liberalii foarte slabi aci. Dacă însă ar izbui în partea de răsărit a acestui oraș să se aleagă Stephenson, candidatul muncitor, ar fi semn rău pentru conservatorii, cari sunt protecționiști. Unioniștii (adică liberalii cari au părăsit partidul, când Gladstone a dat Irlandei un fel de autonomie) sunt de mult o apă cu conservatorii; dar în Birmingham

unioniștii, se socot tot liberali, mai ortodoxi de cât cei de supt Asquith, ba chiar și un număr de radicali au rămas cu I. Chamberlain, neutralizând corporațiile și sectele religioase, cari merg cu Asquith. În 1906 Chamberlainiștii au câștigat toate cele 6 mandate.

Dacă, de data asta, ar birui măcar Stephenson sau dacă ar scădea majoritatea chamberlainistă, ar fi semn rău pentru partidul conservator. Și Birminghamul dă tonul în centrul țării, în Midland.

Mare însemnătate are și alegerea din Wolverhampton, unde, în 1908 liberalii și-au păstrat scaunul abia cu 8 voturi de majoritate. E de știut că înrăurire au avut aci asupra cetățenilor proiectul de buget, asigurările lucrătorilor, lupta cu lorzii, programul protecționist conservator etc., căci acolo e centrul industriei fierului.

Londra și Birminghamul sunt tipuri extreme, Manchesterul și ținutul lui se pot socoti, ca adevărați reprezentanți ai Angliei muncitoare, înfrepnizătoare, inteligente. Alegerea în Manchester arată sentimentele Angliei industriale și comerciale. Aceste ținuturi țin la idei, nu la persoane. În 1906 Manchesterul a trecut de partea liberalilor. Căderea lui Winston Churchill în N. V. Manchester în 1903 (la alegeri parțiale) arată că pe atunci liberalii pierduseră mult din popularitate. Dacă în 1910 Manchester și Salfordul (măcar că sunt acolo mulți calici), dacă orașele din jurul Cottonopolisului (Manchesterului) rămân credincioase liberalismului, s'a isprăvit cu protecționismul, șovinismul și reacționarismul.

Un prinos memoriei lui Augustin Bunea.

Cu gândul că ne împlinim o datorie pioasă față de memoria părintelui canonic și preaiubitului nostru rector Dr. Augustin Bunea, a cărui moarte a trezit valuri de nemărginită durere și jale peste întreg cuprinsul pământului locuit de Români — și îndemnați de sfaturi venite de aproape și de departe, am adunat noi fiii lui, cu deosebită evlavie, tot ce s'a scris și tipărit din incidentul trecerii la cele veșnice și a înmormântării marelui bărbat al Blajului, al bisericii și neamului nostru. Și socotind să nu lăsam risipiță și înmormântată marea desfășurare a dolului unui neam întreg pentru stingerea unui vrednic fiu al său, am crezut de bine să dăm la tipar, într'un album, bogatul material adunat, pe care să-l punem la îndemâna obștii românești, servind astfel amintirea mult regretatului Bunea și aducând folos și educației poporului nostru.

Albumul acesta mai are în vedere și alt scop. Venitul curat se va întrebuința pentru ridicarea unui monument la mormântul lui Augustin Bunea.

Lucrarea se pune sub tipar zilele acestea. În special va cuprinde multe clișee, toate telegramele, toate scrisorile de condolență, descrierea înmormântării, cu numele notabilităților cari au luat parte, toate discursurile ținute, toate articolele gazetelor și revistelor dela noi și de peste muntți, române și străine etc. Toate acestea într'o ordine deamă și plăcută.

Albumul se va înfățișa cu o copertă artistică, lucrată de un pictor al nostru dintre cei de seamă.

Prețul nu se poate stabili înainte: va atârna dela numărul coalelor. Coala va costa aproximativ 30 bani.

Nu ne îndoim că va alerga fiecare bun Român să pună o petricică la mauseleul marelui Bunea și o fărâmă de inimă la ridicarea memoriei lui.

Blaj, 24 Decembrie v. 1909.

Notă. Orice informații să se ceară și abonamente să se trimită la adresa: »Albumul Bunea«. Seminarul teologic — Blaj (Balázsfalva).

Stările din Făgăraș.

(Un răspuns.)

— Urmare. —

Congregația din Decembrie.

În jurul faptelor petrecute în această adunare municipală s'a comis cea mai perversă întortochiare. Tot ce s'a zis s'a intervertit în mod perfid, răutăcios și tendentios.

În preseara adunării municipale, d-l vicariu a convocat un fel de consfătuire prealabilă pe 8 oare seara. D-l protopop Borzea și eu în ziua aceea am fost la Viștea, de unde numai seara pe la 6 oare ne-am reîntors.

Întâinindu-ne cu d-l vicar și cu d-l Dr. Vasu, ni s'a spus, că conterința s'a ținut deja la 4 oare d. a. tocmai la dorința d-lui Dr. Șerban. În consfătuire toți — cu singura excepțiune a d-lui Șerban — au decis că românii să nu se retragă de la comisiunea administrativă, ci — precum mi s'a spus — în caz de a se face propunere că abdicarea celor trei din membrii români să nu fie primită, românii să voteze pentru neprimirea demisionării.

Totdeauna ni s'a adus la cunoștință, că a doua zi, înainte de ședință, venind și membrii din provincie, vom avea iar și o consfătuire.

Ne-am și întrunit toți, mulți, puțini, câți am fost, — cu excepția d-lui Dr. Șerban, care se preumbla în timpul acesta singur prin sala ședințelor, — și am ținut consfătuirea, căzând cu toții de acord, ca să votăm pentru neprimirea abdicerei și să nu părăsim ședința. — D-l vicariu ne spuse, că va angaja dânsul pe vre-un membru, care să facă propunerea de neprimire a abdicerei — A fost o pășire bărbătească din partea d-lui vicariu, că recunoscând greșala făcută prin subscrierea nefericitei abdicerei, s'a nuzit a o repara.

Dupăce fișpanul deschide ședința, se însinue la cuvânt d-l Șerban și cere, ca pe viitor ședința să se pună pe 10 oare și nu pe 9. Aceasta, ca simplă dorință, fișpanul o ia la cunoștință. Voină a vorbi d-l Șerban și mai departe, fișpanul îl face atent că fiind adunare extraordinară, conform legii și regulamentului, nu poate vorbi. Provoacă d-l Dr. Micul, ca fișcal comitatenz, a-și da părerea, dovedește cu legea și regulamentul, că d-l Șerban nu are dreptul de a vorbi, — ceteace de altfel și d-l Șerban trebuia să știe ca avocat și

plănuțică, grăbindu-mă să încep. Doi păzitori, un om și o femeie, nu-mi păreau de ajuns ca martori, de s-ar fi întâmplat, pe neașteptate, ceva rău. Nu îndrăzneau de aceia să încep cercarea. Dar venirea unui prieten, un student în medicină, Teodor L., și stăruința prietenului pe moarte, m-au hotărât, cu atât mai mult, să nu întârziiu, cu cât d-l Waldemar, vădit lucru, se prăpădea.

Teodor L., avea să însemne tot ce se va întâmpla.

Dăm aci din cuvânt în cuvânt acest proces verbal:

Erau opt fără cinci, când am apucat pe bolnav de mână. Îl rugai să spuie studentului, cât putea de limpede, că el, Waldemar, vrea să fac asupra-i o experiență de mesmerism în împrejurarea de față.

Foarte slab — dar limpede — dădu răspunsul următor: »Da, doresc să mă magnetizeze«. Și adăogă îndată: »Mi-e frică să nu fi în întârziat prea mult! Incepui schimele. Îmi dădeam toate silințele, dar nu văzui nici o urmă până la zece. Doctorii D... și F... sosiră. Le-am spus planul, nu s-au împotrivit de loc, spunându-mi că agonia a început. Am urmat, schimbând semnele în loc de-a curmezișul în dealungul, aștindu-mi privirile în ochii celui ce se lupta cu moartea. Pulsul nu se mai simțea: răsuflarea se împiedică tăiată din jumătate în jumătate de minut.

Și tot așa, timp de un sfert de ceas. După asta, un oftat îngrozitor de adânc îi eși din piept, horcăitul încetă sau mai curând abia se mai auzea. Mămile și picioarele erau înghețate. La unsprezece fără cinci, semnele somnului magnetic nu mai erau îndoelnice. Ochul pierdu tremurătura siculoasă, luând înfățișarea anevole de suferit a privirei întoarsă în lăuntru, a somnambulilor. Prin câteva mișcări repezi ale mâinei, pricinui somnul magnetic; pleoapele se mai zbăteau la început; stăruind până s-au închis și oprit. Printr-o încordare stajnică a voinței, am urmat mai departe lucrarea: voiam să ajung la paralizarea mânilor și picioarelor. Îi așezui picioarele lungite, cum mi s'a părut mai potrivit, brațele aproape întinse, răzâmate pe pat, la depărtare potrivită de sa, capul puțin ridicat. Bătuse miezul noii, rugai pe doctori să cerceteze pe d-l Waldemar.

Aflară, după ce-l cercetară, o catalepsie magnetică desăvârșită. Dorința de-a urmări încercarea asta, le veni și doctorilor. D-l D... se hotărî să rămâie lângă pat cu noi. Dr. F... plecă, făgăduind că va veni înainte de zorii zilei.

Studentul rămase și el, de asemenea cei doi poslujnici.

(Va urma.)

Din Lessing.

Faustin.

Un sfert de veac bătuse Faustin străine căi, Departo de cămău-i, departo de ai săi. Îmbogătit, acuma de camătă mărăsavă, Acasă el se întoarnă cu prooria lui navă, Când destuși, prin neguri, albind, departe, [satul, Oftă: »O doamne sârte, nu-mi osândi păcatul! Nu-mi da câștig în cinste; dar, iertător, [mă lasă Nevasta și copiii să i afli bine-acasă. Așa se roagă bietul și Domnul, bun, se [ndură: Găsi căminul pacinic și rost în bătătură. Își regăsi nevasta, copiii toți vioi, Și — pronie cerească! — sporiseră cu doi!

Raiul.

Să-ți dai pe-un măr întreg norocul — Adame, proastă mai fu gluma! Dacă-ți țineam atunci eu locul, Noi paradis aveam și-acuma!

— Dar dacă șarpele dihai, Venea cu struguri... nu cu mere — Ce te făceai cu bietul rai? — Îl prăpădeam și eu, măi vere!

Moșia lui Tacit.

Pe-acest teren prietenul Tacit Îngropacum a șeasa lui soție, O, cine n-ar dori așa venit? Și cine n-ar dori așa moșie?

Vulturul și bufnița.

Un vultur de-al lui Joe polemiza odată Cu buhna zeii Palas: »Fantomă blestemată! Modestule! dar nu vezi că 'ntocmai ca și [ține Eu stăpânesc înaltul?« »E drept; de cât, o vorbă: eu mă nălța [prin mine Celo unde pe tine te-a cățărat un altul!«

Azilului de domnișoare din...

Ce aer bun și ce așezăminte, Cât de prielnic pentru-o domnișoară! De când îi el, un om nu ține minte Să fi murit o singură fecioară.

Pe mormântul lui Nitulus.

Aicea zace îngropat Nitulus, junele amic, Care prin moarte-a câștigat: El praf ajuns-a, din nimic.

B. Nemțeanu.

membru vechiu al congregației, căci §. 46 al legii municipale (XXI din 1886) spune clar, că: »In adunări extraordinare numai acele obiecte se pot pertracta, care sunt incluse în program«. Tot așa dispune și regulamentul.

Evident deci, că nici o nedreptățire nu a trebuit să »înghiță« (!?) d-l Șerban, că tot martirajul e foarte ieftin, căci cerând într-una cuvântul, când știi, că nu-l poți avea, în fiecare adunare poți ușor ajunge martir în două-trei-sute de cazuri (la fiecare obiect).

Apoi, că ce va fi avut de gând să vorbească d-l Șerban, aceasta nu o putea ști nimeni, căci nu gândurile, ci faptele sunt decizătoare. Dacă d-l Șerban voia să atace pe tapet chestia limbii românești, să-a oferit ocaziune destul de bună tocmai la pertractarea abziei proprii.

Atunci însă s-a — depărtat. După desbaterea unor obiecte mai puțin semnate, se pun la ordinea zilei alegerile în diferitele comisiuni și în legătură cu acestea și abziei d-lor Macaveiu, vișniștii, Dr. Șerban și preotul Maximilian Recean din comisiunea administrativă.

Abzicerea s-a pertractat mai întâiu în comisiunea administrativă, care a declarat de neadevărat cuprinsul aceleia și a hotărât enunță, că deoarece membri, d-nii Recean și Recean au lipsit de la 7—8 ședințe, și așa erau considerați ca abziși, respective locurile lor trebuiau declarate vacante.

Și aici au comis o greșală d-nii abziși, deoarece fiind aleși de către adunarea generală municipală, abzicerea trebuia adresată și înaintulă adunării municipale, și nu comisiunii administrative.

Urmarea era, că comisiunii administrative nu i se da prilejul a lua poziție față de abzicere și a aduce hotărârea cunoscută, ci avea să ia simplu la cunoștință abzicerea și alegerea altor membri.

Comisiunea administrativă recunoscându-și incompetența a decide asupra abzicerei, a transpus-o adunării municipale.

Îndată ce s-a început desbaterea asupra abzicerei, d-l Dr. Șerban, spre surprinderea tuturor, părăsește sala ședinței — singurel.

După ce cauza s-a referat ungurește la cererea mea și românește, se scoală membrul Nagy L. și începe mai întâiu a face elogii persoanei (egyéniség) fișpanului, zicând că e om cinstit, curat, om de caracter, etc.

În al doilea rând vorbitorul preamărește — după o mulțime de fleacuri copiate — și vorbe fără nici o vlagă, — pe Șzell, ca fișpan și politic, propunând înțelegere.

Chestia era pusă dară pe două temelii: cel curat personal (individual) și cel administrativ-politic.

Lucru natural deci, că și în răspunsul dat d-lui Nagy, trebuia să fie aceiași distincție, căci nu putea nimeni pretinde, că eu fără nici un motiv și fără nici o cauză, să trag la îndoială sau să atac înțelegerea caracterului și a cinstei personale, individuale, a fișpanului.

Dar pentru ce nu au făcut-o aceasta d-l Șerban sau d-l Recean, cari erau la față?

Și de ce nu au făcut-o aceasta d-nii răspunzători?

Ba ce e mai mult, unul, (Dr. Lerua), scriind în mod cu totul greșit, despre politica de drept a fișpanului, unde vine singur în contradicție, prin cari, vorba românească: el cântă, el descântă, zice însuși: »nu mă îndoiesc de calitățile bune, de cinstea și de caracterul comitelui suprem ca om«.

Va să zică aceia ce ei recunosc public et publice și ce se simt îndreptățiți să spună și a scrie, mie mi-o deneagă, că încă se încearcă a mi-o pune în cărcă a »presală națională« (!?) cu intenția autăcișă, ca numai să poată făuri arma contra mea.

Sum și acum de părerea, că ocupând oarece poziție de drept public, chiar aragonist politic și social să fie, nu urmează să i se denege sau atace din motive urate politice integritatea caracterului și cinstei sale personale. Aceasta ar duce la libertăcirea moravurilor publice.

(Va urma.) Dr. I. Șanchea.

Convocare și avis.

Membri societății pentru crearea unui fond de teatru român, cari locuiesc pe teritoriul Mediașului, Elisabetopolei și jur, prin aceasta se conchiamă a adunarea de constituire, care se va ținea în 20 l. c. în

hotelul »Schützen« din Mediaș la 11 și 1/2 oare a. m.

Comitetul filial:
Dr. Dionisie Roman, Ion Băllariu,
președ. ad hoc. secretar ad hoc.

Filiala »Societății pentru fond de teatru român« din Mediaș e constrânsă a amâna pe timp nedeterminat reprezentația proiectată pe 20 l. c., pentru că sala festivă a hotelului »Strugurul«, numai la finea lunii va fi terminată.

Comitetul aranjat a decis aranjarea producției numai la asigurările celor competenți, cari au promis cu toată siguranța terminarea salei pe 20 l. c.

STIRI.

— 4 Ianuarie v.

»Evreii-români«. Lupul nu-și schimbă năravul, dar pielea și-o schimbă destul de des. Evreul nici el nu-și schimbă năravul dar pielea — ca și lupul. Astfel avem apoi o mulțime de specii evreiești, după câte feluri de pai există pe fața pământului: ovrei-germani, ovrei-poloni, ovrei-spanioli, ovrei-maghari și, acum mai pe urmă — ovrei-români. Decretarea noiei specii, îmbrăcarea noiei piele, se face cunoscută prin următorul manifest tipărit la București:

»In vederea înlăptuirii programului de mai sus, chemăm în jurul stindardului acestei Asociațiuni, pe toți evreii precum și pe toți cetățenii români ce ar binevoi să popularizeze cultura română în toate straturile muncitorimei evreie.

»Asociațiunea« va institui prelegeri și cursuri sistematice și umanitare, — pe lângă întrunirile publice — în vederea educațiunii intelectuale și civice a tineretului și în special a muncitorimei evreie.

»Pentru îndeplinirea acestei opere de înaltă educațiune morală, apelăm la toți aceia ce pot folosi înlăptuirii idealului nostru.

»Pentru pregătirea — printr-o activitate specială — a plerergătorilor emancipării noastre, Asociațiunea va constitui o bibliotecă și va însărcina anumite elemente cu îndeplinirea acestei sarcini.

»Așa încât, printr-o activitate zilnică, vom pregăti cetățeni credincioși țării, cari vor forma totodată o puternică strajă pentru respectarea demnității noastre omeștești și cetățenești.

»Vom arăta într'un cuvânt, că suntem demni fi ai țării românești, pătrunși de simțământul datoriei egal cu acel al dreptului.

»Convinși de dreptatea cauzei noastre, pășim la lupta pacinică și legală în folosul nostru și al țării întregi.

»Este de datoria tuturor evreilor să se numere printre membrii acestei »Asociațiuni«.

»Activitatea asociațiunii noastre va fi publică și fiecare își va putea da seamă de folosul ei. Căci printr-ânsa tineretul evreu va avea o ocaziune mai mult, de a manifesta sincera sa iubire către țară și neamul românesc, afirmând în același timp via lui dorință de a nu mai fi socotit ca fiu vitreg al Patriei române«.

Lista neagră. »Unirea« are proces pentru un articol intitulat »Limba catechizării« în care îndeamnă pe preoți să țină la jurământ și să dea ascultare capilor bisericeii. — »Foaia Poporului« are proces pentru publicarea, în resumat, a memoriului medicilor. — Redactorul responsabil dela »Drapelul«, N. Jugănariu a intrat zilele acestea la Seghedin, începându-și pedeapsa de 4 luni. — »Foaia Școlastică« din Blaj și-a luat și ea partea de dragoste procurătoare. Una dinre »scri-sorile pedagogice« de d-l V. Gr. Borgovan din București a fost incriminată pentru agitație. Tabla regească a sistat însă urmărirea. Atunci procurorul a ridicat cauza pentru »politică fără cauție«. Și d-l canonic George Muntean, ca president al reuniunii, care tipărește revista, a fost pedepsit cu 30 cor. amendă sau 2 zile închisoare.

Rectificare. În nrul 207 al ziarului nostru, scrisoarea IV. a fost greșit semnată Alfred M. Autorul adevărat este: Pajul Serafim.

Viriliștii români la Orăștie. Reprezentația orașului Orăștie — scrie »Libertatea«, — a statorit în ședința sa din urmă lista celor 31 de viriliști (plătitori de mai multă dare) din oraș, cari, pe temeiul dării ce plătesc, intră ca membri în reprezentația orășenească alături cu cei 31 de membri ce vin acolo aleși. Printre cei 31 de viriliști, 12 însi sunt români, 10 sași, 5 unguri și 4 jidani. — Cei 12 viriliști români sunt:

Ioan I. Vulcu,	cu dare de K 4086-94
»Ardeleana«	» » » » 2042-68
Nicolau Vlad,	» » » » 1985-30
Dr. A. Muntean,	» » » » 1676-48
Dr. Ioan Popu,	» » » » 1103-50
Dr. Romul Dobo,	» » » » 922-20
Ioan Moța,	» » » » 881-96
Valer Orbonaș,	» » » » 869-37
Dr. S. Moldovan,	» » » » 832-24
Dr. Cornel David,	» » » » 784-16
Const. Baciu,	» » » » 695-92
Dr. Aug. Deac,	» » » » 646-92

Și-a dat blândul, dar mai puțin nobilul suflet în mâinile guvernului »Ungaria« și »Néptantók Lapja« în scurtele dar grelele suferințe ale exlexului, care oprește pe miniștri să lichideze — subvenții!

Corul plugarilor români din Avrig (Felek) invită la concertul împreună cu dialoguri, ce se va da în ziua de Sfântul Ioan Botezătorul. — Dans.

Două recorduri. Unul de înălțime, celălalt de viteză au fost restabilite de doi curajoși aviatori, Paulhan și Curtis. Paulhan, — încurajat de zborul strălucit al lui Latham, care a trecut primul distanța de înălțime peste 1000 metri, — a făcut pe câmpul de aviațiune de la Los Angeles (America) un zbor îndrăzneț, bătând toate recordurile de înălțime stabilite până azi. După depeșile pe cari le-am primit, Paulhan a atins 1524 metri înălțime, stând în aer 51 minute, scoborându-se în 7 m. Celălalt record a fost stabilit de Curtis pe același câmp de aviație. El a zburat cu o viteză de 90 klm. pe oră, având cu el un om. Aparatul cu care a sburat e construit de el, după planuri proprii. Curtis prin zborul său a bătut toate recordurile mondiale. Cele două victorii, ale lui Curtis și Paulhan și zborul lui Latham, încep să steargă impresia produsă de tragica moarte a lui Delagrange. Nesiguranta în zboruri tot rămâne, dar natura încet-încet va trebui să se dea învinsă.

Partizanii sionismului. Zilele trecute s'a închis congresul sionist din Hamburg. Mulți își închipue că mai toți evreii sunt sionisti. E o mare greșală. Sunt în lume 12 milioane de evrei. În Germania sunt 900.000 și din aceștia numai 4.800 sunt sionisti, adică doresc reinvierea patriei lor de odinioară, revenind în Palestina. În Franța stau lucrurile și mai rău. Numai Bernard Lazare e sionist și n'are nici un partizan în favoarea sionismului. Max Nordau a declarat că în general evreii țin să rămâie pe teritoriul țării în care s-au născut și acei care manifestă dorința să se »expatrieze«, sunt cei cu spiritul aventurios, sau cari sunt în prea pronunțată mizerie.

Ministerul de culte al Austriei a ordonat ca cărțile de cetera pentru școlarii din școalele elementare să cuprindă mai multe burăți, al căror subiect să fie faptele mai însemnate ale ofițerilor renumiți, aceasta pentru cultura sentimentului național.

Un omor în împrejurări până acum necunoscute s-a petrecut Miercuri a. m. în cârciuma lui Jakob Mozes din strada lungă, în Brașovu-vechiu. Muncitorul Simon Balázs intră pe la 10 oare în cârciumă și ceru vin cald. Soția crășmarului îi spuse, că bărbatul ei nu e acasă, și că nu-l poate servi decât cu rachiu. Balázs se mutămă și cu rachiu. Mai târziu intră în cârciumă și papucarul Vass, proprietarul casei și se așeză lângă Balázs. Crășmărița di cându-se în altă odaie, ca să îngrijască de copilul ei, auzi deodată țipete în cârciumă. Când se întoarse în cârciumă, văzu pe Vass ducând în brațe pe Balázs și aruncându-l în mijlocul drumului. Balázs era mort. Fiind înștiințată poliția, a luat interogatoriul lui Balázs, care era beat mort, și crășmăriței. În cârciumă s-a aflat o bucată de lemn plină de sânge. Încă nu se știe dacă omorul a provenit din ceartă sau a fost pus dinainte la cale de către Balázs și crășmărița.

— Tot Miercuri noaptea, s'a spânzurat în închisoarea din palatul justiției locuitorul din Rășnov, Mihail Anial, acuzat că în stare de beție a omorât pe bătrâna lui mamă.

Cununii. Anton Fuscarin, inginer, și Eugenia Fuscarin nasc. Moga cununați. Boicoiu, Ianuarie 1910. Sibiu.

Necrolog. Avem nespusa durere a aduce la cunoștința tuturor consăngenilor, amicilor și cunoscuților, că prea iubitul nostru soț, tată, fiu, frate, cumnat și nepot Vasile Babi, cassar la institutul de credit »Bihoreană«, sublocotenent în rezervă, a încetat din viață în 13 Ianuarie 1910 st. n. dimineața la 8 oare, în etate de 31 ani și în al 5-lea an al fericitei sale căsătorii, fiind provăzut cu Sf. sacramente. Înmormântarea va avea loc în 14 Ianuarie st. n. la 3 oare d. m. după ritul bisericeii gr. or. la locuința defunctului din strada Szaniszló Nr. 40 de unde va fi așezat pentru vecinica odihnă în cimiterul din Vărad-Olaszi.

Oradea-mare, 13 Ianuarie st. n. 1910. Văd. Maria Babi n. Morar ca soție, Zeno Babi ca fiu, Ana Morar ca soțul său Augustin David. Georgiu Morar, Teofil Morar și Cornelia Morar ca cumnați. Georgiu Babi și soția, ca părinți, Pavel Babi cu soția, Petru Babi cu soția, ca frați și cumnate. Ioan Vețcan cu soția Iuliana și Alexandru Morar cu soția Aloizia, ca unchi și mătușe. — Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată!

Esprimăm și din partea Redacției sincere condolențe întristatei familii!

Invitare. Inteligența română din Poiana-Mărului va da o producțiune muzicală-declamatorică-teatrală Mercuri în 6 Ianuarie st. v. Se va juca »Florin și Florica«, de V. Alexandri. — Dans.

— Inteligența română din Rășinari va da un concert împreună cu teatru și joc în ziua de Bobotează, în pavilionul Nicolae Vidrighin. — Dans.

Avis. Am onoarea a Vă aduce la cunoștință, că mi-am început praxa de avocat în Lăpușul-Unguresc (Magyarlápós). Cancelaria mea este în edificiul școlii principale române gr. cat. Cu stimă Dr. Ioan P. Olteanu, avocat.

Pentru masa studenților români din Brașov au intrat dela văduva pretească Susana Nan pentru răposatul ei frate Alexe Frateș 4 cor. D-l Dr. C. Moga adv. loco p. A. n. f. 10 cor.

Primească generoșii donatori siocerile noastre mulțămite. — Direcțiunea școlilor medii gr. or. rom. din Brașov.

POSTA REDACȚIEI.

Tuturor prietinelor ziarului nostru, cari ne-au trimis urările lor cu ziua de anul nou, eu deosebire societăților studențești, cari și-au adus aminte aproape toate de noi — mulțumitele noastre călduroase și aceleași urări de bine.

NOU ABONAMENT

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Ianuarie st. v. 1910

se deschide nou abonament la care invităm pe toți amicii și sprijinitorii ziarului nostru, cu atât mai vărtos, că din pricina mulțimei restanțelor suferă foarte mult expediția regulată a ziarului. Rugăm din nou cu insistență ca să se reguleze abonamentul restant, almintrea va fi oprită trimiterea ziarului.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: Pe un an 24 coroane, pe șase luni 12 coroane, pe trei luni 8 coroane, pe o lună 2 coroane.

Pentru România și străinătate: Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 franci, pe trei luni 10 franci, pe o lună fr. 3.50.

ADMINISTRAȚIUNEA.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Râm.

Redactor respons.: Dr. Sever Dan.

Comande pentru

Lemne de fag

(aduse acasă cu cor. 27 de stânjin)

și

Cărbuni de lemn

se primesc în Hotel Continental strada Castelului 48.

Petru A. Popovici.

Prețuri foarte scăzute.

Din cauza marelui asortiment vând din:

Despărțământul pentru dame:

1 Jachetă lungă de iarnă dela Cor.	24.—	în sus.
1 „ scurtă „ „	16.—	„ „
1 „ de pluș „ „	22.—	„ „
1 „ blănită „ „	50.—	„ „
1 Mantal de copii „ „	7.—	„ „
1 Rochie (foi) „ „	7.—	„ „
1 Capot	12.—	„ „
1 Bluză de stofă	6.—	„ „
1 „ „ mătase	15.—	„ „
1 Jupon	5.—	„ „

Despărțământul pentru bărbați:

1 Costum de bărbați dela Cor.	20.—	în sus.
1 „ „ „ lung „	25.—	„ „
1 „ „ băieți	15.—	„ „
1 Palton de iarnă	26.—	„ „
1 „ „ „ cu guler de astrahan „	44.—	„ „
1 „ „ „ scurt „	17.—	„ „
1 „ „ „ blănit „	25.—	„ „
1 Costum de copii	6.—	„ „
1 Mantel „ „	10.—	„ „
1 Pantalon de stofă	6.—	„ „
1 „ „ Kamgarn	8.—	„ „

Cu toată stima

J. ASCHER,

Brașov, Târgul Inului 26.

„ALBINA“
Institut de credit și de economii în Sibiu

Publicațiune.

In sensul art. de lege XXXVI din anul 1876 §. 29.

1. Suma scrisurilor fonc. puse în circulațiune cu ziua de 31 Dec. 1909 face K 7.448.000.—
 2. Pretenziunile institutului de împrumuturi hipotecare, cari servese de acoperire a acestor scrisuri fonciare sunt de > 9.827,123.46
 3. Valoarea hipotecelor luate de basă la susnumitele împrumuturi hipotecare este de > 35.259,494.—
 4. In sensul §. 97 din statute fondul special pentru asigurarea scrisurilor fonciare e de > 500,000.—
- acesta e indus în cont separat și plasat în următoarele efecte publice:
- Nom. K 5,400.—, Sorti de stat din 1860 cu 4%,
- > > 5,800.—, Obligațiuni cu premii ale băncii ung. hipot. cu 4%,

- > > 5,200.—, Sorti de ala m prum pt. regul. Tissi cu 4%,
- > > 1,600.—, Sorti de ala împrum pt. regul. Dunărei din 1870 cu 5%,
- > > 5,200.—, Obligaț. cu premii ale institut. austr. priv. de credit fonc. cu 3%,
- > > 94,000.—, Scrisuri fonciare Ung. Landes-Central-Sparcassa cu 4 1/2%,
- > > 18,200.—, Scrisuri fonciare Pester ungar. Commercial-Bank cu 4 1/2%,
- > > 100,000.—, Scrisuri fonciare Egyesült budapesti fővárosi takarékpénztár cu 4%,
- > > 110,000.—, Obligațiuni comunale Pester ung. Commercial Bank cu 4%,
- > > 195,000.—, Obligațiuni comunale Pesti hazai első takp. egyes. cu 4%,
- > > 4,000.—, Acțiuni de ala institutului de credit fonciar pt. proprietarii mici din Ungaria cu 5%.

Sibiu, 10 Ianuarie 1910.

Direcțiunea.

898 (1—1)

TIPOGRAFIA A. Mureșianu

Brașov, Târgul Inului Nr. 30.

Acest stabiliment este provădit cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine asortat cu tot felul de caractere de literă din cele mai moderne este pus în pozițiune de a putea executa ori-ce comanda cu promptitudine și acurateță, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE
IN AUR, ARGINT ȘI COALĂ

CĂRȚI DE ȘTIINȚĂ,
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

STATUTE.

FOI PERIODICE.

BILETE DE VISITA
DIFERITE FORMATE

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNȚĂ
DUPĂ DORINȚĂ ȘI ÎN COALĂ

AVANTURĂ.

REGISTRE ȘI IMPRIMATE
pentru toate speciile de servicii.

BILANTURI.

Compturi, Adrese,
Circulare, Scrisori.

Cuverte, în lotă mărimca

TARIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE, de HOTELURI
ȘI RESTAURANTE.

PREȚURI-CURENTE ȘI DIVERSE

BILETE DE ÎNMORMENTARI.

Comandele eventuale se primesc în biroul tipografeiei, Brașov Târgul Inului Nr. 30, în etagiul, înderept în curte. — Prețurile moderate. — Comandele din afară rugăm a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.

O vai!

Tusea, răgușala și flegma o vindecă iute și sigur

Trăiască!

„Pastile alni Egger pentru piept“

are gust bun și nu strică apetitul.
Per Karton 1 cor. și 2 coroane.
Karton de probă 50 bani.

Deposit principal de trimitere:
Farmacia „Reichspalatin“

Tusea blăstămată o să mă înec!

Budapest, Váci-körut 17.

Pastile Egger m'a vindecat!

Se capătă în Brașov: Borsódó István, Julius Hornung, Emil Jekelius, Franz Kelemen, Victor Klein, Rudolf Kugler, Lang & Theil, droguerie, Eduard Neutädter, Heinrich G. Ober Victor Roth, Stenner Frederic, Teutsch și Tartler, droguerie
In Râșnov: Josef Scheerer, Eugen Pasteiner, Dr. Poschs Erben, droguerie.

Premiați la 7 expoziții universale cu premiul întâi.

Veritabil numai cu MARCA ACEASTA DE TABLĂ.

1860
T.P.A.P.M.
СПЕТЕРБУРГЪ

SOSLOSI SI SONI

DE PETERSBURG.

Fabrica l ferează zilnic 60,000 părechi.

Singurii contrahenți:
MESSTORF, BEHN & Co., WIENA I.

Sunt de vânzare în prăvălii de ghete și cu articoli de modă.

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul a 10 kieri se vinde la zaraful Dumitru Pop, la tunungeria de pe parcul Rudlof și la Eremias Nepoții.

GEORGE BUCĂ

croitor bărbătesc,
Brașov, Strada Orfanilor Nr.

Confectionează:

**Costume moderne.
Fason elegant.**

Depozit de

Stofe veritabile englezești.

Abonamente la

„Gazeta Transilvaniei“

se pot face ori și când pe timp mai îndestulungat sau iunere.